

AFGØRELSE Nr. U2

af 12. juni 2009

om rækkevidden af artikel 65, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 angående ret til ydelser ved arbejdsløshed for andre fuldtidsledige end grænsearbejdere, som under deres seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

(Tekst af relevans for EØS og for EF/Schweiz-aftalen)

(2010/C 106/12)

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR KOORDINERING AF SOCIALE SIKRINGSORDNINGER HAR —

under henvisning til artikel 72, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽¹⁾, i henhold til hvilken den har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽²⁾,

under henvisning til artikel 65, stk. 2 og 5, i forordning (EF) nr. 883/2004, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 65 i forordning (EF) nr. 883/2004 fastsætter særlige regler om tilkendelse og udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed til arbejdsløse, som under deres seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat.
- (2) Det afgørende kriterium for anvendelsen af artikel 65 i dens helhed er, at den pågældende under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den stat, af hvis lovgivning han var omfattet, og som ikke nødvendigvis svarer til den medlemsstat, på hvis område han var beskæftiget eller udøvede selvstændig virksomhed.
- (3) Efter den i artikel 1, litra j), i forordning (EF) nr. 883/2004 anførte definition betyder udtrykket »bopæl« det sted, hvor en person har sit sædvanlige opholdssted, og udtrykket »ophold« i samme artikels litra k) er defineret som midlertidigt ophold.
- (4) Artikel 11 i forordning (EF) nr. 987/2009 fastsætter kriterier for bestemmelse af bopæl i de tilfælde, hvor institutionerne i to eller flere medlemsstater er uenige herom.

(5) Det følger af artikel 1, litra f), i forordning (EF) nr. 883/2004, at grænsearbejdere har deres bopæl i et andet land end beskæftigelseslandet, som i henhold til nævnte forordnings artikel 11, stk. 3, litra a), er den kompetente stat, og der hersker derfor ingen tvivl om, at de pågældende arbejdstagere er omfattet af samme forordnings artikel 65.

(6) De i artikel 11, stk. 4, og artikel 13 i forordning (EF) nr. 883/2004 omhandlede kategorier af personer, samt personer, som er omfattet af en i nævnte forordnings artikel 16 omhandlet aftale, antages i visse tilfælde at være bosat i en anden medlemsstat end den stat, som i henhold til disse artikler er udpeget som den kompetente stat.

(7) Det bør i hvert enkelt tilfælde afgøres, i hvilken stat disse kategorier af personer har deres bopæl, og for de i artikel 13, stk. 1, litra a), og artikel 13, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004 omhandlede personers vedkommende skal dette ske af hensyn til deres optagelse i forsikringsordningen.

(8) I henhold til artikel 65, stk. 5, i forordning (EF) nr. 883/2004 overdrages ansvaret for udbetaling af ydelser fra den kompetente stat til bopælslandet, hvor den pågældende stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i sidstnævnte land.

(9) Selv om dette på nuværende tidspunkt kan accepteres for grænsearbejders vedkommende og for visse kategoriers vedkommende, som bevarer samme snævre forbindelse til deres hjemland, ville det ikke længere kunne accepteres, såfremt en for bred fortolkning af udtrykket »bopæl« ville medføre, at anvendelsesområdet for artikel 65 i forordning (EF) nr. 883/2004 kom til at omfatte alle personer, som har eller udøver forholdsvis fast beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en medlemsstat, og som har efterladt deres familie i hjemlandet.

Beslutningen i sagen er truffet på de i artikel 71, stk. 2, i forordning (EF) nr. 883/2004 fastsatte betingelser —

⁽¹⁾ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Artikel 65, stk. 5, i forordning (EF) nr. 883/2004 finder især anvendelse på:
 - a) de i forordningens artikel 11, stk. 4, omhandlede personer
 - b) de i forordningens artikel 13 omhandlede personer, som normalt er beskæftiget på to eller flere medlemsstaters område
 - c) de personer, som er omfattet af en i forordningens artikel 16, stk. 1, omhandlet aftale,
2. De i stk. 1 omhandlede personer, som under deres seneste beskæftigelse var omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den stat, hvor de var beskæftigede eller udøvede selvstændig virksomhed, har ret til ydelser efter lovgivningen i bopælslandet, som om de tidligere havde været omfattet af denne lovgivning.
3. Ved anvendelsen af denne afgørelse fastlægges bopælslandet i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EF) nr. 987/2009.
4. Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den finder anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 987/2009.

når de under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

Gabriela PIKOROVÁ
Formand for Den Administrative Kommission